

РЕШЕНИЕ

№ 450

гр. София, 21.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 17.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9902** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Б. М. П. от [населено място],[жк], вх. „А”, ет. 4, ап. 9, срещу Решение № 2-70 от 18. 09. 2012 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, в частта, в която е обявена нейната принадлежност към органите на Държавна сигурност.

В жалбата се излагат съображения, че е налице нарушение на материалния закон, тъй като никога не е оказвал съдействие на органите на Държавна сигурност, и са допуснати множество нарушения на производствените правила, тъй като не е установена конкретна дейност извършвана от секретния сътрудник. Моли, съдът да постанови решение, с което да уважи жалбата, като се отмени оспорения акт. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът - КРДОПБГДСРСБНА, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Подробни съображения излага в писмен отговор, с който е изпратена жалбата в съда.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо изх. № 04-00-29 / 14. 02. 2012 г. на ректора на Техническия университет, е изпратен списък до Комисията за разкриване на документите и за обявяване на

принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, на лицата заемали или заемащи ръководна длъжност в Технически университет – С., от месец декември 2006 г. до настоящия момент. В списъка (стр. 14) е посочен и жалбоподателя Б. М. П., заемал длъжността заместник декан от м. декември 2007 г.

С протокол № 16 от 18. 09. 2012 г. е отразено заседанието на комисията и обсъждане на проект на решение за обявяване принадлежността към Държавна сигурност на лицата по чл. 3, ал. 2, т. 3 и т. 26 от закона – ректорите, заместник-ректорите, деканите, заместник-деканите, директорите на филиали, директорите на департаменти и ръководителите на катедри в държавни и частни висши училища и университети; директорите и заместник-директорите на училища по Закона за народната просвета на лицата от Технически университет - С..

С Решение № 2-70 от 18. 09. 2012 г. на Комисията, на стр. 2 (стр. 42 от делото) е установена и обявена принадлежността на Б. М. П. към органите на Държавна сигурност.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок (копие от решението е връчено на 24. 09. 2012 г., а жалбата е подадена на 04. 10. 2012 г.), подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От протокола от заседанието проведено на 18. 09. 2012 г. на Комисията (стр. 38), е видно че за Б. М. П. са налице следните документи: документи от ръководил го щатен служител, рег. бланка, рег. дневник, картон обр. 1 и обр. 3. Няма данни за снемане от действащ оперативен отчет.

От документите е видно, че Б. М. П., роден на 06. 07. 1955 г. в [населено място], е вербуван от ст. л. Л. Т. на 20. 10. 1988 г., регистриран на 01. 11. 1988 г., като секретен сътрудник с псевдоним „К.“, като е осъществявал сътрудничество в ДС, ПГУ.

За обявяването на принадлежността на жалбоподателя П., към органите на Държавна сигурност, са гласували всичките присъствали седем члена на Комисията.

Съгласно чл. 24 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, принадлежност към органите по чл. 1 се установява при наличието на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на органите по чл. 1 от закона.

На основание чл. 25, т. 3 от закона, обстоятелството по чл. 24 се установява въз основа на документи, съдържащи се в информационните фондове, като за установяване на дейност на секретен сътрудник - със собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители.

Посочените документи не са изчерпателно изброени и освен това в закона няма изискване всичките документи да са кумулативно налице.

В случая, безспорно е установено от Комисията, че за жалбоподателя П. са налице данни в справочните масиви – регистрационни дневници и картотеки, видно от представените копия от регистрационен дневник и картон обр. 1 и 3. В тази връзка съдът счита за неоснователни, изложените доводи, че не бил сътрудник на органите на ДС, след като за него нямало няма данни да е осъществявал някаква дейност, тъй като законът посочва като достатъчно основание наличието на документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви, каквито безспорно са налице.

Съдът счита, че на базата на така представените документи, безспорно е доказано обстоятелството, че П., се явява секретен сътрудник по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, където изрично е посочено, че „секретни сътрудници” са български граждани, оказвали негласна помощ на органите по чл. 1 в качеството на резиденти, агенти, съдържатели на явочни квартири, съдържатели на секретни (конспиративни) квартири, осведомители, доверени лица и информатори.

В същото време решението на Комисията, съдържа необходимите реквизити, посочени в чл. 29, ал. 2, т. 2 от закона, поради което съдът счита за неоснователни изложените от жалбоподателя доводи за допуснати нарушения на чл. 59 от АПК.

Съдът счита за неоснователно и позоваването на отмяната на чл. 24 от закона (ДВ, бр. 103 от 28 декември 2012 г.), тъй като на основание чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Б. М. П. от [населено място], срещу Решение № 2-70 от 18. 09. 2012 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, в частта, в която е обявена неговата принадлежност към органите на Държавна сигурност.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

